

آکادمیک محض است و نمی‌تواند به خوبی پیوند بین علم و عمل را برقرار کند. بیشتر پژوهش‌های دانشگاهی نیز در عمل پژوهش‌های تقاضامحور از سمت سازمان‌هانیست.

نبود شایسته سالاری

این استاد دانشگاه درخصوص نقش عوامل ساختاری و رفتاری در افزایش شکاف موجود گفت: به نظرم یکی از مهم‌ترین عوامل در چنین وضعیتی نبود شایسته سالاری است. یعنی در انتصاب کارشناسان شایسته‌سالاری حاکم نیست. کارشناسانی که ضعیف‌اند یا صلاحیت و شایستگی کمتری دارند کمتر مورد مواخذه قرار می‌گیرند. در ارتقاء متخصصان و کارشناسان به صلاحیت کارشناسان کمتر توجه می‌شود. همچنین دانش، تخصص و انگیزه و توانایی‌های فرد هنگام جذب در نظر گرفته نمی‌شود. از طرف دیگر معیارهایی که ما در فرایند جذب کارشناسان و متخصصان داریم، نامتعارف و غیرعلمی هستند و افراد در جایگاه متناسب به کار گرفته نمی‌شوند.

تفاوت کارشناسان و سیاست‌گذاران

عضو هیات علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران درخصوص عوامل موثر در تفاوت میان سیاستمداران و کارشناسان گفت: به‌عنوان نمونه در مجموع افق زمانی سیاستمداران و مدیران کوتاه‌مدت است درحالی‌که کارشناسان و متخصصان، افق زمانی بلندمدت دارند. همچنین سیاستمداران بیشتر نگاه کوتاه‌مدت و متعهدانه دارند؛ در حالی‌که متخصصان و کارشناسان از نگاه بلندمدت و متخصصانه برخوردارند.

در عین حال، نگاه سیاستمداران بیشتر اجرایی است و کارشناسان نگاه تئوریک‌تر دارند. به‌علاوه از نظر دقت علمی، سیاستمداران دقت چندانی ندارند اما کارشناسان نگاه علمی‌تری دارند.

سیاستمداران محافظه‌کار

وی افزود: مساله دیگر ناظر بر عوامل فرهنگی است زیرا سیاستمداران ما عمدتا محافظه‌کارند و روحیه محافظه‌کارانه و مقاومت در برابر تغییر دارند. فرهنگ تقلید تجربه‌گرایی به جای علم‌گرایی بین آنها وجود دارد. گاهی این توهم نخیکی نیز در میان آنها وجود دارد که فکر می‌کنند نیازی به متخصصان و کارشناسان ندارند. نکته بعدی در مورد علائق و انگیزه‌هاست زیرا علائق و انگیزه سیاستمداران و کارشناسان تفاوت زیادی دارد. این استاد دانشگاه تهران در مورد سازوکارهای پوشش این شکاف نیز گفت: شایسته‌سالاری در جذب، انتصاب، ارتقا و توسعه کارشناسان و متخصصان و به کارگماری آنها در عرصه‌های مختلف اجرایی می‌تواند، تاثیر بسزایی در افزایش اعتماد سیاستمداران به کارشناسان داشته باشد. همچنین بحث پاسخگویی شخصی، کنترل‌های درونی و اخلاقی نیز به‌عنوان مکمل می‌تواند در این امر موثر باشد.

تولید دانش بومی

وی ادامه داد: مساله دیگر، به‌کارگیری ایده مدیریت مبتنی بر شواهد(MANAGEMENT BASED ON EVIDENCE) است. یعنی سیاستمداران و مدیران سعی کنند در تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های خود از اطلاعات و شواهد موجود استفاده کنند و در این راه از نظرها و کمک‌های کارشناسانه و متخصصانه کمک بگیرند.

دکتر نرگسیان افزود: بحث دیگر، تولید دانش بومی برای حل مسائل بومی کشور هست که جای خالی آن احساس می‌شود. به نظرم باید دانشگاه‌های‌مان را پررابط‌تر کرده و دانشگاه‌هایی که دور از عرصه عمل هستند، با بازنگری در سرفصل‌ها و ارائه آموزش‌های کاربردی‌تر و عملی‌تر این معضل را حل کنیم.

سازوکارهای پاسخگویی

این استاد دانشگاه در پایان درباره راهکارهای پاسخگوکردن هر دو گروه گفت: سازوکار پاسخگویی این دو گروه تا اندازه‌ای متفاوت است. سازوکار گروه نخست انتخابات، کنترل دموکراتیک و مکانیزم‌های سیاسی پارلمانی است.

در کنار این مکانیزم‌ها می‌توانیم به مطالبه‌گری عمومی، تقویت جامعه مدنی و تقویت رسانه‌ها به‌عنوان ابزار پاسخگویی عمومی اشاره کنیم. وی گفت: اما در مورد کارشناسان و متخصصان و آنها که بیشتر در بخش‌های اجرایی و مدیریتی هستند، بیشتر سازوکارهای پاسخگویی بوروکراتیک، کنترل‌های سلسله‌مراتبی، قواعد، رویه‌ها و آیین‌نامه‌ها حاکم است.

سرنوشت کمیسیون حقوقی مجلس در هاله‌ای از ابهام

وقتی دغدغه‌های حوزه انتخابیه راه نظارت را سد می‌کند

در آن باشند، خیلی راحت می‌توانند مسائل را دست بگیرند.

امیرآبادی فراهانی گفت: طبق اجازه آقای غضنفرآبادی از رئیس مجلس، قرار است جلسات این کمیسیون با همان تعداد اندک برگزار شود و نسبت به مصوبات مربوط به این کمیسیون به صورت استمزاجی رأی‌گیری صورت گیرد تا در زمانی که این کمیسیون به صورت رسمی آغاز به کار کرد، مصوبات و رأی‌گیری‌ها شکل قانونی به خود بگیرد.

رفتن به مسافرت‌های خارجی عامل رغبت نداشتنم به کمیسیون قضایی؟

حجت الاسلام حسن نوروزی، عضو کمیسیون قضایی در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان با اشاره به تشکیل نشدن کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس گفت: کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس دارای اهمیت بسزایی بوده و طبق نظر مرکز پژوهش‌ها و نتایج قوانین مجلس ۴۰ تا ۷۰ درصد کارها در پارلمان دم‌م را به ثمر رسانده است، اما متأسفانه در مجلس فعلی ۷ عضو دارد و به دلیل آنکه طبق ماده ۲۸ آیین‌نامه داخلی مجلس باید تعداد اعضا برای رسمیت یافتن کمیسیون به حداقل ۱۹ نفر برسد، متأسفانه همچنان بدون کمیسیون حقوقی و قضایی هستیم. وی عدم تلاش هیئت رئیسه را عامل اصلی تشکیل نشدن کمیسیون حقوقی دانست و افزود: هیئت رئیسه باید با متقاعد کردن نمایندگان، خصوصا آنهاپی که در رشته‌های مرتبط با آن کار و تحصیل کرده‌اند آنها را به سمت کمیسیون مذکور سوق دهد، نمایندگان باید بدانند که کمیسیون قضایی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده و چارچوب مجلس بر روی این کمیسیون قرار دارد.

نوروزی تصریح کرد: نمایندگان در کمیسیون‌های دیگر همراه وزرا به مسافرت‌های خارج از کشور می‌روند و قضایی در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان گفت: منحصرنا نباید برای ورود به یک کمیسیون به رشته تحصیلی یک فرد اکتفا کرد، چرا که اشخاصی هستند که در رشته تحصیلی خاص درس خوانده‌اند، اما در زمینه دیگری تجربه دارند.

نگاهی به درخواست روحانی برای ارائه راهکارهای کارشناسان

شکاف میان برنامه و اجرا در سیستم اجرایی

بخش سیاسی – شکاف میان برنامه و اجرا، کارشناسی و سیاست‌گذاری،

دانشگاه و سیستم اجرایی و همچنین کارشناس و سیاست‌مدار از مهم‌ترین عوامل ضعف‌ها و ناکارآمدی‌های ساختاری است. در این میان به نظر می‌رسد باید برای حل مشکلات به همه این عوامل به دیده انتقادی نگریست. دکتر عباس نرگسیان، عضو هیات علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران در این زمینه با ایرنایلاس گفت‌وگو کرد. مساله تناقضی یا تضاد میان ایده کارشناسان و عمل سیاست‌گذاران و سیاست‌مداران سال‌هاست در حوزه عمومی جریان دارد و هراز گاهی به علت وقوع تصمیم یا اجرای طرحی جدید دوباره به میدان گفت‌وگو کشیده می‌شود.

کارشناسان و متخصصانی که ایده‌های اجرایی را مقطعی، کوتاه‌مدت، تبلیغاتی و بعضا ناکارآمد می‌خوانند، و متولیان امور اجرایی که ایده‌ها و نظرات کارشناسان را غیر واقع‌بینانه، غیر اجرایی، گلخانه‌ای و غیربومی می‌دانند. اما با این اوصاف باید تلاش کرد این دو حوزه در جریان عمل و از طریق کارآمدساختن نهادهای تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز به یکدیگر نزدیک شوند. کما اینکه از تاکیدات ویژه رییس‌جمهوری در روزها و هفته‌های اخیر، همین ورود و مشارکت جدی متخصصان و کارشناسان در حوزه‌های مختلف اداره امور عمومی کشور بوده است.

به مسائل روز کشور در دانشگاه‌ها کمتر توجه می‌شود

دکتر عباس نرگسیان درخصوص اینکه چه موانعی سبب می‌شود تصمیم‌گیران به برنامه‌های سیاست‌مداران و کارشناسان به دیده تردید می‌نگرند، گفت: اساسا در دانشگاه‌ها برنامه‌های آموزشی مناسب و کاربردی کمی ارائه می‌شود. منابع علمی در بسیاری از دانشگاه‌ها قدیمی است؛ به مسائل روز کشور در

بخش سیاسی – حدود دوماه از آغاز به کار مجلس یازدهم می‌گذرد، اما فعالیت کمیسیون مهمی مانند حقوقی همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. حدود دوماه است که از آغاز به کار مجلس یازدهم و کمیسیون‌های تخصصی آن می‌گذرد، اما فعالیت کمیسیون مهمی مانند حقوقی و قضایی که در شرایط فعلی کشور نقش بسزایی دارد مغفول مانده است، چرا که به نظر می‌رسد عضویت در این مجموعه حقوقی و نظارتی مجلس حتی میان نمایندگانی که حقوق خوانده‌اند نیز طرفدار ندارد در حالی که بعضا ۴۰ یا ۵۰ نماینده متقاضی کمیسیون‌های پر و پیمانی مانند برنامه و بودجه، اقتصادی و غیره بودند.

قاعدتا پس از تشکیل هر دوره مجلس و تصویب اعتبارنامه منتخبان، یکی از اساسی ترین کارها تشکیل کمیسیون‌های تخصصی است تا با تشکیل جلسات کمیسیون‌ها و بررسی طرح‌ها، لویاح و مسائل روز برای جلسات علنی مجلس آماده شوداما در این دوره فعالیت کمیسیون‌ها با تأخیر یک ماهه شروع شد و کمیسیون حقوقی و قضایی همچنان در حالت برزخ و بلاتکلیفی قرار دارد البته بنا بر شواهد و گفته‌های برخی نمایندگان این امر اتفاق عیبیی نیست و در مجالس گذشته این اتفاق حتی برای کمیسیون‌های دیگر نیز رقم خورده است.

انجام وظایف کمیسیون حقوقی قضایی به کمیت آن بستگی ندارد
احمد امیرآبادی فراهانی عضو هیئت رئیسه مجلس در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان، با اشاره به تعیین تکلیف کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس یازدهم گفت: طرحی در صحن پارلمان مطرح شد که قرار بود با تغییراتی در تبصره هر ماده ۳۸ آیین‌نامه داخلی مجلس، کمیسیون قضایی تشکیل شود، اما با مخالفت نمایندگان مواجه شد و این در حالی است که کمیسیون حقوقی و قضایی تا این لحظه فقط ۷ عضو دارد و باید سریعا تشکیل شود.

امیرآبادی فراهانی با بیان اینکه کمیسیون حقوقی قضایی یکی از کمیسیون‌های مهم مجلس است، اظهار کرد: در دوره دهم ۴۲ درصد قوانین مصوب مجلس در این کمیسیون به تصویب رسید، در حالی که مجموع سایر کمیسیون‌ها ۵۸ درصد قوانین را به تصویب رساندند هرچند که این کمیسیون در دوره قبل هم اقلیت اعضا را داشت و نمایندگان از حضور این کمیسیون استقبال نکردند و کمتر از ۱۱ عضو داشت.

عضو هیئت رئیسه مجلس تأکید کرد: انجام وظایف کمیسیون حقوقی و قضایی به کمیت آن بستگی ندارد و اگر چند عضو کارشناس و کاربلد قضایی

امروز و هرروز

با کیلان امروز

۰۱۳۳۲۲۶۸۱۱۵ ۰۱۳۳۲۲۶۸۱۱۵

Gilan-today.com

نگاه روز

جامعه بین المللی و مسئولیت آن

در قبال رفتارهای مخرب آمریکا

بخش سیاسی – تحریم تسلیحاتی ایران طبق برجام در اواسط اکتبر سال جاری میلادی در روز ۲۷ مهرماه به پایان خواهد رسید و دولت دونالد ترامپ در ماه‌های اخیر تلاشهای خود را برای جلوگیری از این اتفاق و تمدید تحریم‌های تسلحاتی ایران تشدید کرده است.

ترامپ طی دو سه سال اخیر از هیچ تلاشی برای نابودی برجام و امنیتی سازی مجدد پرونده هسته ای و در نهایت انزوای تهران فروگذار نکرده است. بعد از خروج از برجام در اردیبهشت ماه ۱۳۹۷

ترامپ در دو مقطع تحریمهای هسته ای علیه ایران را بازگرداند و با راه اندازی مرکزی سازوکار گسترده ای علیه ایران به راه انداخت و با تهدید و طمعش کشورها و بنگاههای اقتصادی مانع از اجرای برجام توسط سایر شرکای این توافق شد. به دنبال عدم اجرای تعهدات شرکای برجام و بر هم خوردن توازن بین داده ها و ستانده‌های برجام ایران با هدف بازگرداندن تعادل به این توافق و حفظ آن، اردیبهشت ماه ۱۳۹۸ کاهش تعهدات خود را آغاز و طی پنج مرحله از این تعهدات عقب نشینی کرد هرچند این اقدامات به راحتی قابل بازگشت است و به محض اجرای تعهدات از سوی شرکای برجام این امکان هست که ایران هم به اجرای کامل تعهدات خود برگردد.

با این حال در شرایط کنونی یکی از معدود دستاوردهایی که قرار

است از برجام نصیب ایران شود عدم تمدید تحریم‌های تسلیحاتی است که دولت آمریکا برای جلوگیری از این اتفاق تلاش می‌کند.

نماینده ویژه وزارت خارجه آمریکا در امور ایران روز ۵ مرداد مدعی شده است که در صورت لغو تحریم تسلیحاتی ایران نزاع در سوریه و جاهای دیگر شدت بیشتری پیدا خواهد کرد. براین‌ها هوک همچنین ادعا کرده که اگر کشورها اجازه دهند مهلت تحریم تسلیحاتی علیه ایران به پایان برسد، این امر به شدت به صلح و امنیت در خاورمیانه ضربه خواهد زد. او مدعی شده است: «هیچ‌کس معتقد نیست که ایران باید بتواند سلاح‌های متعارف بخرد و بفروشد.»

چنین گفته‌هایی از سوی نماینده ویژه وزارت خارجه آمریکا در امور ایران یا مایک پمپئو، وزیر امور خارجه ایالات متحده در چند ماه اخیر مرتبا تکرار شده است. این نشانه آن است که مقامات آمریکا به خوبی आफند که تمدید تسلیحاتی ایران کار ساده ای نیست و به این دلیل که مشخص دو قدرت برتر در شورای امنیت مخالف اظهارات و ادعاهای دولت آمریکا هستند و لغو تحریم تسلیحاتی ر حق ایران می‌دانند.

مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا روز ۱۱ تیرماه برای چندمین بار در توئیتر نوشت: «تحریم‌های تسلیحاتی شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران نباید لغو شوند. این کشور از محدودیت‌های کنونی خود پیروی نکرده و به ارتکاب تخلف‌های خود ادامه می‌دهد. تا زمانی که ایران به تهدید کشورهای دیگر و حمایت از فعالیت‌های تروریستی ادامه دهد، این توافق به این کشور اعتماد کرد تا همانند یک کشور مسئولیت‌پذیر رفتار کند.»

مقامات آمریکا تلاش می‌کنند که به هر وسیله ای رضایت دیگر کشورها را برای تمدید تسلیحاتی ایران جلب کنند اما واکنش بسیاری از کشورها نشان داده که جامعه جهانی دیگر حاضر نیست دنباله‌رو واشنگتن باشد.

از همین حالا به نظر می‌رسد آمریکا آمیدی به اینکه روسیه و چین یعنی دو کشور دارای حق وتو در شورای امنیت به قطعنامه پیشنهادی آمریکا در خصوص تمدید تحریم تسلیحاتی ایران رای مثبت دهند، ندارد و به همین دلیل به دنبال جوسازی و در تنگنا قرار دادن روسیه و چین برای همراهی با آمریکا در شورای امنیت است.

براین‌ها هوک، نماینده ویژه وزارت خارجه آمریکا در امور ایران به روسیه و چین هشدار داده است که در صورت ادامه تلاش‌هایشان برای جلوگیری از تمدید تحریم تسلیحاتی ایران در شورای امنیت منزوی خواهند شد. به نظر می‌رسد آمریکا نه تنها خود از اجرای قوانین و مقررات بین المللی خودداری می‌کند عملا با تهدید سایر قدرتها تلاش می‌کند اهداف نامشروع خود را محقق سازد.

در این شرایط انتظار می‌رود جامعه بین الملل به فکر فرادای پس از ترامپ باشد و مانع از این شود که ترامپ در مناسبات بین الملل در زمین سوخته به جای بگذارد. همبستگی جامعه بین الملل در این مورد می‌تواند از اقدامات خلاف قانون آمریکا جلوگیری کند و شرایطی فراهم آورد که ایران به حقوق خود دست یابد.

اقدام یک‌جانبه آمریکا در مورد تمدید تحریم تسلیحاتی به‌عنوان عضو دائم شورای امنیت، ضمن اینکه قطعنامه مصوب چندجانبه این شورا را بی‌اعتبار می‌نماید بلکه با یک‌جانبه‌گرایی خود موجب بی‌اعتباری این سازمان و نهادهای اصلی آن ازجمله شورای امنیت در آینده می‌گردد.

البته ایران طی ماه‌های اخیر هشدارهای لازم را به کشورها و جامعه بین المللی داده است که در صورت تبعیت از سیاست‌های آمریکا و وارد شدن خدشه به حقوق سیاسی مندرج در برجام ایران تصمیمات مقتضی را اتخاذ خواهد کرد. اکنون جامعه بین المللی مسئولیت دارد که در مقابل رفتارهای مخرب آمریکای ترامپ ایستادگی کند.

این کشورها به خوبی می‌دانند که اولا ایران هم همانند هر کشور دیگری حق دفاع مشروع از خود را دارد.

از طرف دیگر ایران در منطقه ای زندگی می‌کند که به یمن دلارهای نفتی تبدیل به انبار تسلیحاتی دنیا شده است و هر گونه به هم خوردن تعادل و موازنه در زمینه تسلیحاتی ممکن است‌آثار غیر قابل جبرانی در زمینه حفظ صلح و امنیت بین المللی داشته باشد. جامعه بین المللی و اعضای شورای امنیت به خوبی می‌دانند که اولا ایران بازیگری مسئول است ثانیا با وجود فشارهای تحریمی، درگیری با کرونا، و محدودیت‌های نقل و انتقال پول اساسا ادعاها و اظهارات مقامات آمریکایی نباید و نمی‌تواند از پشتوانه منطقی برخوردار باشد.